

Τὸ Δελτίον δίδεται δωρεάν πρὸς τοὺς συνδρομητάς τῆς Ἑστίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς τῆς συνδρομῆς των. Διὰ τοὺς μὴ τοιοῦτους τιμῆται ἐτησίως: Ἐν Ἀθήναις φρ. 2, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φρ. 25, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 3. — Προηγούμενα φύλλα πωλοῦνται πρὸς λεπτὰ 10.

Αἰτήσεις πρὸς ἐγγραφήν συνδρομητῶν, μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ τιμημάτος τῆς συνδρομῆς, εἰσὶν ἀπαράδεκτοι.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

1119. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Γ'. Τόμος 7'. 23 Ἰουλίου 1878. Ἀριθ. 134 (82) Λεπ. 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς Ἑστίας ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6, 4ον, σ. 465-480. Περιεχόμενα: Πανομοίωτον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ φιλέλληκος W. Brunet de Presle. — Μία ἐπιστολὴ αὐτοῦ. — Περὶ ἐγκρατείας. — Ὁ δόσμορφος (συν.). — Πῶς κερδαίνονται ἑκατομμύρια. — Ὀρολογιοποιεῖα. — Περὶ τῶν χαλκῶν ἐλληνικῶν νομισμάτων τῶν κοπέντων ἐπὶ ὄθωνος, ὑπὸ Παύλου Λάμπρου. — Δημοτικὴ ἀνθολογία: Ὁ καταδικασθὲς τῆς Κρήτης. — Οἱ κύριες παρὰ τοῖς ἀρχαίους ἔλληναι. — Ἀλλήθειας. — Πρακτικαὶ γνώσεις: Ἀναλυτικαὶ τινες μέθοδοι ἐφαρμοζόμεναι ἐν ταῖς τέχναις καὶ τῷ καθ' ἡμέραν βίῳ.

1120. Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἀπὸ Ἰανουαρίου 1877 μέχρι Ἰανουαρίου 1878. Ἐν Ἀθήναις, τύποις Ἰω. Ἀγγελοπούλου, 8ον, σ. 48 (μεθ' ἐνὸς πίνακος).

1121. Ἱστορία τῶν ἀρχαίων δοικῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἡγεμόνων τοῦ Αἰγαίου πελάγους. Μετὰ περιγραφῆς τῶν κυριωτέρων νήσων καὶ τῶν ἀξιολογωτέρων μνημείων αὐτῶν. Γαλλιστὴ μὲν συγγραφεὶσα κατὰ τὸ 1698 ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦτου P. Sauger μεταφρασθεῖσα δὲ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Μ. Καράλη. Ἐν Ἐρμούπολει: Σύρου, τύποις «Πατριάρχους», 1878, μικρὸν 8ον, σ. ζ' καὶ 222, φρ. 3.

1122. Ἐπιτομὴ τῆς ἱστορίας τοῦ Τουρκικοῦ κράτους, φιλοπονηθεῖα ὑπὸ Α. Μ. Ἀσθενιάδου (Ἐκ Βάρνης). Ἐν Κεφαλληνίᾳ, τυπογραφεῖον ἡ «Ἠχώ». 1878, 8ον, σ. η' - 116, φρ. 3.

1123. Ὁ ἀπολωλὸς βίος, ὑπὸ Ἐρμάννου Λοῦντζη. Μεταφρασθεὶς ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ ὑπὸ Διονυσίου Α. Τρικάρδου (ἐκδίδεται: δαπάνη Δ. Χιώτη). Ἐν Ζακύνθῳ, τυπογραφεῖον «Ἐπτανήσου» Διονυσίου Σ. Χιώτου, 1878, μικρὸν 8ον, σ. η' καὶ 116.

1124. Κόρινθα. Ἐβδομαδιαῖον περιοδικόν. Ἐν Ἀθήναις, 16 Ἰουλίου 1878. Ἔτος Α', ἀριθ. 3 (Περίοδος Β') Περιεχόμενα: Ἡ ἑλληνὶς καὶ ὁ προσωρισμὸς τῶν Παρθενωγωγείων ὑπὸ Χ. Καρμύτη (συν.). — Ὁ ἐρυθρὸς σταυρὸς. — Ἡ λυχνία τοῦ Ἀναξαγόρα. — Γεωμετρικὸν πρόβλημα λυθὲν ὑπὸ τῶν μελισσῶν. — Τὸ ῥῆδον. — Ἰγίη ἱστορή. — Παιδίον πέρας. — Ὁ κόμης Ἰδανόφραξης.

1125. Καθθρακταῖα ἐπιθεώρησις. Πολιτικὴ καὶ φιλολογικὴ. Τεύχος Α', ἀριθ. 31. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 20 Ἰουλίου 1878. Περιεχόμενα: Ἡ λύσις τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος. — Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς ὡς ὁμογράφος, καὶ ἡ κατ' αὐτὸν ἐκκλησιαστικὴ ἁνωθεῖα. — Μαξίμου τοῦ Μαργουίνου ἐπιστολαί. — Ἀσὶκ κερβὶ (Τουρκικὸν διήγημα). — Στατιστικὴ.

Ὁ γνωστὸς διὰ τὰς περὶ τὴν νεοελληνικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν μελέτας τοῦ κ. Emile Legrand ἐπέστειλε πρὸς ἡμᾶς ἑλληνιστὶ τὰς ἐπομένους γραμμάς.

Ἐν Παρισίοις, τῇ 19 Ἰουλίου 1878.

Ἀξιότιμε Κύριε,
Ἐχετε τὴν καλοσύνην νὰ διευθύνετε εἰς ὄνομά μου, πρὸ πολλοῦ ἤδη χρόνον, τὴν ἀξιόλογον Ἑστίαν σας μὴ εὐκαιρίας ὡς ἐπιθυμοῦμαι νὰ σᾶς εὐχαριστήσω, σπεῦδω σήμερον νὰ ζητήσω συγγνώμην διὰ τὴν βραδύτητά μου, συγγνώμης δὲ, ὠφελόμενος τῆς εὐκαιρίας ταύτης, νὰ σᾶς ἀποστείλω ἐπιστολάς τινὰς συμπατριωτῶν σας, τὰς ὁποίας θὰ εἴβρετε ἴσως ἐνδιαφερούσας. Σᾶς παρακαλῶ δὲ νὰ δεχθῆτε

αὐτάς ὡς ἐλάχιστον δῶρον τῆς ἐγκαρδίου εὐγνωμοσύνης μου. Ἐάν κρίνετε τὰς ἐν λόγῳ ἐπιστολάς ἀξίας δημοσιεύσεως, δύνασθε τὰς καταχωρίσατε εἰς τὴν Ἑστίαν μετὰ τῶν σχετικῶν ὑπογραφῶν.

Θὰ μὲ ὑποχρεώσατε νὰ μοὶ ἀποστείλατε τὸν ἀριθμὸν 77, τὸν ὁποῖον δὲν ἔλαβον, ἀπολεσθέντα πιθανῶς ἐν τῷ ταχυδρομείῳ.

Δεχθῆτε, παρακαλῶ, τὰ συγχαρητήριά μου διὰ τὴν ἐπιτυχῆ καὶ σπουδαίαν σύνταξιν τοῦ πολυτίμου σας περιοδικοῦ μετὰ καὶ τῶν φιλικῶν μου προσηρῶσεων.

Ὁ ὑμέτερος
EMILE LEGRAND.

— Ὁ ἐν Ὀλλανδίᾳ ἐλληνικώτατος καθηγητὴς κ. Βούγερ δυσανασχετῶν ἐπ' ἧ ἡ σύνοδος ἔδειξε πρὸς τοὺς Ἑλληνας ὀλιγωρίαν, ἐπέστειλε πρὸς τὸν κύριον συντάκτην τῆς «Κλειοῦς» ἑλληνιστὶ τὴν ἐπομένην ἐπιστολήν:

Ἄμερσφῶρ τῆς Ὀλλανδίας 10 Ἰουλίου 1878.

Κύριε συντάκτα!

Ὁ σύλλογος ὡς φαίνεται ἀμελεῖ τῶν Ἑλλήνων. Τοῦτο παντὶ νοῦν ἔχοντι: καὶ φιλέλληνη ἀναρότητα, ἀλλ' οἱ δύνασται τοῦ αἰῶνος τοῦτου περὶ τοιοῦτων δὲν φροντίζουσιν. Τί οὖν θέον νὰ ποιήσωσιν οἱ Ἕλληνες; Μὴ ἀμελεῖτωσαν ἑαυτῶν. Ἐχουσιν εὐκαιρίαν νὰ ἀδείξωσι τὴν ἐλευθερίαν Ἑλλάδα ἄνευ πολέμου. Ἡ ἐλευθερία Ἑλλάς δὲν εἶναι μικροτέρα παρὰ τὴν Ὀλλανδίαν, τὴν Ἑλβετίαν καὶ τὴν Βελγίαν, ἀλλ' εἶναι πολὺ ὀλιγαριθμωτέρα. Τί οὖν θέον νὰ ποιήσωσιν οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες; Ἄς χορηγήσωσι πολιτικὰ δικαιώματα πᾶσι τοῖς φυγάσιν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τῶν ἐλληνικῶν. Οὕτω οἱ Ὀλλανδοί, οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Βορῦσσοι πολλοὺς ὁμοθρήσκους φυγάδας ἐκ τῆς Γαλλίας ἐποίησαντο πολῖται, ὅτε ὁ Λουδοβίκος XIV τοὺς Οὐγενώτας ἐξέβαλεν, καὶ οὗτοι οἱ φυγάδες ἄριστοι πολῖται ἐγένοντο καὶ τὸν πλοῦτον τοῦτων τῶν χωρῶν ἠύξησαν. Ἐάν τοῦτο ποιήσωσιν οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες τῆς ἑαυτῶν δόξανιν πολλαπλασίαν θὰ καταστήσωσι, καὶ ἄριστον παράδειγμα φιλανθρωπίας πᾶση τῇ Ἐβρώπῃ θὰ δώσωσιν. Δ. ΒΟΥΓΓΕΡ.

— Ὁ κ. Σλήμαν ὠμίλησε κατ' αὐτὰς ἐνώπιον τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν καὶ γραμμάτων ἐν Παρισίοις περὶ τῆς σπουδαιότητος καὶ τῶν πορισμάτων τῶν Μυκηναίων ἀνασκαφῶν.

— Κραταιὰ πάλη, γράφει ἡ «Ἦρα» συγροεῖται κατ' αὐτὰς ἐν Ἀγγλίᾳ μεταξὺ τῶν παντοῦν ἐπιστημόνων καὶ λογίων περὶ τοῦ κλίματος, τοῦ ἔδαφους, τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ τῆς ἱστορίας τῆς νήσου Κύπρου. Ὁλοκλήρως οὐχὶ στήλας, ἀλλὰ σελίδας τῶν «Καιρῶν» κατέχουσιν αἱ ἐπιστολαὶ τῶν ἄγγλων λογιωτάτων ἐριζόντων πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς ἐν αὐτῇ διαμονῆς τοῦ ἁγίου Παύλου καὶ ἀν' ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ μετωνομάσθη Παῦλος ἀντὶ Σαύλου, περὶ τῆς τοποθεσίας ἐν ᾗ ὑπέθεσεν ὁ Σαῖξπηρ τὴν σκηνὴν τοῦ φόνου τῆς Δεσδεμόνας καὶ περὶ τοῦ ἀν' τὸ ὄνομα Λάρναξ εἶναι λέξις ἑλληνικὴ σημαίνουσα κειθόντιν ἢ τουρκικὴ σημαίνουσα σκάφη. Οὐχ ἦτιον τοῦτων ἀστειῶν ἐπισσῶδον εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ μαρκιῶνος Σαλισβουρὸν ἐν τῇ βουλῇ τῶν λόρδων παραπομπὴ τοῦ λόρδου Γλάμβελ εἰς τὴν «Βρετανικὴν Ἐγκυκλοπαίδειαν» ἵνα παρ' αὐτῆς διδαχθῇ ἐν ἐκτάσει τὰ καθέκαστα περὶ τῶν κατοίκων, τοῦ κλίματος, τῶν προϊόντων κτλ. τῆς Κύπρου, ἐνῶ ἡ βῆθεῖσα ἐγκυκλοπαίδεια, μὴ προβλέπουσα ὅτι αὐτὴ ἦθελεν ἔχει τὴν τιμὴν ν' ἀποτελεσθῆ μέρος τῶν κτήσεων τῆς Ἀνάσσης, μολὶς τὸ ὄνομα τῆς νήσου μνημονεύει. Ἐκ τῶν ἀναριθμητῶν τοῦτων ἐπιστολῶν παραθέτομεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν μίαν μόνην, ἔξ ἧς δικαιοσύμειθα νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ προσάρτησις τῆς Κύπρου τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ θέλει ἔχει τοῦτο ὀυλάχιστον τὸ καλὸν ἀποτέλεσμα, νὰ ἐξοστρακίσῃ τὴν μεσαιωνικὴν προφορὰν τοῦ Ἑράσμου ἐκ τῶν ἀγγλικῶν διδασκηρίων.

Κύριε ἐκδότα,

«Πολλάκις ἔλαβον τὴν ἀφορμὴν νὰ καταλάβω γυνίαν τινα τοῦ φύλλου ὑμῶν πράγματευόμενος περὶ τῆς προφορᾶς τῆς ἑλληνικῆς γλῶσσης. Οἱ νομίζοντες ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι ἀπλῶς φιλολογικὸν καὶ ἐνδιαφέρει μόνους τοὺς διδασκάλους νομίζω ὅτι πρέπει ἦδη νὰ μεταβάλλω τὴν γνώμην. Ἡ νήσος Κύπρος διὰ παραδόξου τινος κατορθώματος διπλωματικῆς περινοίας περιελθούσα εἰς τὴν ἔξου-

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΞΕΙΣ.

159.

Πῶς παράγουσι οἱ τέττιγες τὴν φθὴν τῶν ;

160.

Τὸ ἄλῳν μου, ἐξ ἑνδεκα γραμμάτων συγκείμενον, ἀποτελεῖ ὄνομα ἐπισήμου Βυζαντινοῦ.

Ἐκ τῶν ἑνδεκα γραμμάτων :

Τὰ 1,4,9,2,11,2,5 ἀποτελοῦσι ἀρχαίαν πόλιν τῆς Θεσσαλίας.

Τὰ 7,2,5,8,11 βασιλεῖα τῶν Θηβῶν.

Τὰ 4,11,5,2 μίαν τῶν πέντε ἡπείρων.

Τὰ 2,11,1,5,11 ἀμυντήριον ὄπλον.

Τὰ 1,4,3,7,2,11 ἐπώνυμον ἐνδόξου πόλεως.

Τὰ 9,2,3,7,5,4 φιλελληνικὴν δύναμιν τῆς Εὐρώπης.

Τὰ 4,11,2,5 χωρίον τι.

Τὰ 2,5,10,7,6,11 ἀρχαίον θεῖον.

Τὰ 4,5,2,11 ἕνα τῶν ἐπὶ Τροίαν στρατευσάντων.

Τὰ 7,2,1,3,4,11 ἐπιφανῆ μαθηματικὸν Γάλλον.

161.

Ἄρχαῖος γράφος.

Εἰμὶ χαμαιζήτηλον ζῶων μέλος· ἦν δ' ἀφέλῃς μου

Γράμμα μόνον, κεφαλῆς γίνομαι ἄλλο μέρος.

Ἢν δ' ἕτερον, ζῶων πάλιν ἔσομαι· ἦν δὲ καὶ ἄλλο,

Ὁδὸ μόνον εὐρήσεις, ἀλλὰ διακόσια.

162.

NP + γκ' Ἄττη κ' Ἴσις.

O

163.

[Συμπλήρωσον τοὺς ἐπομένους στίχους].

Ἐπίσημος καὶ μυστικὴ ἢ βίβλος τῆς —,

εἰς μάτην τις εἰς τὸ αὐτὸ νὰ τὴν κρατῇ —

δὲν ἀπαντᾷται δῖς, οὐαί! σελλῆς ἢ —,

καὶ τὸ μοιραῖον φύλλωμα ἀφ' ἑαυτοῦ —

Κ' ἐνῶ νὰ ἐπανεῖλωμεν ζητοῦμεν εἰς —

ἀντικειμένον δι' ἡμᾶς ὄραίου καὶ —

ἐνῶ ἀκόμη θάλλομεν ἀσπασίον —

αἴφνης εὐρίσκομεν ἐμπρὸς τὸ φύλλον τοῦ — !

164.

Τὸν διουργὸν * * ἠρώτησαν, ἀν προτίθεται ν' ἀπαντήσῃ εἰς ὅσα γράφουσι κατ' αὐτοῦ. Ἄ γρὸν ἠγόρασα, τοῖς ἀπεκρίθη. Καὶ θ' ἀγοράσῃς καὶ ἕτερον, προσέθηκεν εἰς τῶν παρόντων.

165.

Ου.....ε πρ....ι ν. πλ...η τ.ς γυ.....α εσ.ω κ.ι δ. α.....ς

166.

Εἰς τὸ σῶμά σου ὑπάρχον κ' εἰς τὰ σώματα τῶν ζῶων,

Εἰς τὸ φαγητὸν μὲ θέτεις ἢ ὀλίγον ἢ ἄθρόον·

Ἄν τὰ δύο μου τὰ πρῶτα ἢ μικρὰ σου χεῖρ ἐκβάλῃ,

Ῥόδα θέλουσι σὲ στολίσει, ἀθῶν θέλει σοῦ ψάλει,

Καὶ ἡ φύσις θὰ σκιρτήσῃ εἰς τὰ τόσα τῆς τὰ κάλλη.

167.

Διπλοῦν εἰς τὸ σκότος,

Μονὸν εἰς τὸ φῶς,

Στὸ στρώμά σου εἶμαι,

Στὴν κλίνην ποσῶς.

168.

... Α ...

... Ρ ...

... Ι ...

... Σ ...

... Τ ...

... Ο ...

... Τ ...

... Ε ...

... Α ...

... Η ...

... Σ ...

169.

ρ . . .

. . . π . . .

. . . ζ . . .

. . . φ . . .

170.

Lamartine nagnère, en strophes gracieuses, A chanté mon premier et ses rives heureuses;

Ma deuxième fraction

Est la clef de l'ambition;

De mon troisième, étonnant subterfuge :

Il n'est jamais dans l'eau, mais préside au déluge;

Sur mon dernier, un jour le laboureur

Dépose en la saison le fruit de son labour;

Dominant les vains bruits, les clameurs de la terre,

Par des accents que Dieu vint lui-même inspirer,

Mon entier, du haut de la chaire,

Dit aux puissants de craindre, aux faibles d'espérer.

171.

Des personnes font chez un pâtissier une consommation de dix-huit petits gâteaux à vingt centimes, et vingt-six à six centimes. On demande le nombre, le sexe et la nationalité de ces personnes.

172.

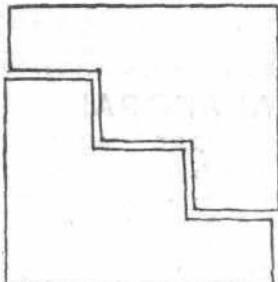
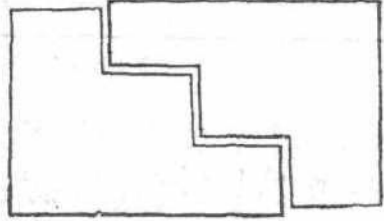
Mon premier se sert de mon second pour manger mon entier.

ΛΥΞΕΙΣ.

137.

Σκαμανδρώνυμος (πατήρ τῆς Σαπφούς, Λέσβιος).

138.

139.

Ἄ 32 καὶ ὀ 8.

140.

Ἡ ρ ἄ Κ λ εῖ ο ν

ἄ Ρ κ ἄ δ ῖ ο ν

κ Η σ α μ ο ς

σ η Τ εῖ α

λ α σ Η θ ῖ ο ν

141.

γ α λ α

α ν η ρ

λ η γ ω

η ρ ω ς

142.

Ἄ φιλάργυρος ὁμοιάζει πρὸς τὸν χαῖρον ὅστις χερσὶ μέλει μόνον ὅταν σφαγῇ.

143.

Παντοῦ τὰ κόμματα διορθῶ.

144.

Παρασκευῆ (Ἀλόγου - Λυσίου)

145.

Χρόνος - ὄνος.

146.

L'argent.